

พฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
The Nine Basic Fundamental Moral Behaviors of Students
Thepsatri Rajabhat University

เอื้อมทิพย์ ศรีทอง

Aumthip Srithong

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University-Humanities and Social Science

E-mail; aumthips@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ ของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี และเพื่อสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ตามนโยบายคุณธรรมนำความรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่ดำเนินการสอนโดย รศ.ดร. เอื้อมทิพย์ ศรีทอง ประจำปีการศึกษา 2/2558 จำนวน 4 สาขาวิชารวมทั้งสิ้น 170 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 72 ข้อ และแบบสำรวจพฤติกรรมในรอบ 3 เดือน จำนวน 36 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t - test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) เมื่อพิจารณารายพฤติกรรมจริยธรรม พบว่า ความสามัคคีมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด รองลงมาคือ ขยัน มีวินัย สะอาด ภาย ความสุภาพ มีน้ำใจ ประหยัด ซื่อสัตย์ โดยมีสะอาดใจมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจริยธรรม พื้นฐานที่น้อยที่สุดอยู่ในระดับต่ำ

2. ผลการสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ส่วนมากได้แสดงพฤติกรรมจริยธรรมที่สะท้อนการปฏิบัติตน ด้านความมีระเบียบ วินัย ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ และมีอดทน

คำสำคัญ : พฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ, นักศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ABSTRACT

The objective of this research aims to study nine basic moral behaviors of students studying in Thepsatri Rajabhat University and to survey moral behaviors in the past three months of students studying in Thepsatri Rajabhat University in accordance with “Morality leads to Wisdom” policy of the Ministry of Education. The population of this research consisted of 170 students who have registered in subjects being taught by Assoc.Prof. Dr. Aumthip Srithong in academic year 2/2015. The data-gathering instrument was questionnaire comprising a 4 rating scale 72 items basic moral behaviors and 36-item moral behaviors in the past 3 months. The statistics for data analysis were percentage, mean, and standard deviation, with t-test for hypothesis testing. The research findings were as follows.

1. The overall nine basic moral behaviors of students studying in Thepsatri Rajabhat University are found at a moderate level. When considered into each aspect, it is noted that harmony, diligence, discipline, bodily hygiene, politeness, service mind, sense of economizing, honesty, and mental cleanness are ranked from the most to the least in terms of mean scores, respectively.

2. The survey of moral behaviors in the past three months of students studying in Thepsatri Rajabhat University show that most of student reflect their moral behaviors like discipline, university’s rules and regulations, sense of responsibility, punctuality, honesty and perseverance.

Keywords: The Nine Basic Fundamental Moral Behaviors, Students,
Thepsatri Rajabhat University

สภาพความเป็นมาและปัญหา

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีประวัติความเป็นมาสืบทอดต่อกันมาเนิ่นนาน มีลักษณะหลายประการที่เป็นของตัวเองอย่างเห็นได้ชัด เช่น การเคารพผู้มีอาวุโส ความเกรงอกเกรงใจกัน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นต้น แต่ในปัจจุบันเยาวชนไทยตั้งแต่ระดับประถมถึงอุดมศึกษา มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การแต่งกายผิดระเบียบ แต่งกายล่อแหลม ซึ่งเป็นมูลเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ การอยู่ร่วมกันฉันท์สามีมภรรยาในขณะที่ยังศึกษาอยู่ การทะเลาะวิวาทของนักศึกษาทั้งภายในสถาบันเดียวกัน และต่างสถาบัน เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ปัญหาดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ถูกมองว่าเกิดความล้มเหลวด้านการจัดการศึกษาเสียสะท้อนจากองค์กรต่างๆ ในสังคม ที่มีต่อการแก้ไขปัญหา หรือ ภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

อันเนื่องมาจากบุคคลขาดคุณธรรมจริยธรรม ต่างมีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่า ภาระหน้าที่ในการสร้างสมดุลทางด้านคุณธรรมจริยธรรมให้แก่บุคคลและสังคม กระทำได้โดยกระบวนการทางการศึกษาและตอกย้ำเสมอว่า เป็นความล้มเหลวของระบบการศึกษา แต่หากทุกฝ่ายเปิดใจยอมรับว่าปัญหาเรื่องคุณธรรมจริยธรรมนั้น เป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติ การแก้ไข ปัญหา นั้นจะต้องเริ่มต้นจากครอบครัว สถานศึกษา และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้ใหญ่ทุกคนในสังคมต้อง เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนเนื่องจากการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้ประสบผลสำเร็จสูงสุดนั้น ต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่าง ดังนั้นคุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นกลไกของสังคม ที่ทำหน้าที่ เป็นบรรทัดฐานของความประพฤติเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรควรประพฤติปฏิบัติและจะต้องปลูกฝังให้กับคนในสังคม เพราะถ้าคนในสังคมเป็นคนดีแล้วสังคมก็มีความสุขแต่ถ้าคนในสังคมไม่ดีก็จะมีปัญหามั่ววุ่นวายเดือดร้อน มีการเอารัดเอาเปรียบแก่งแย่ง แม้จะมีกฎหมายบังคับไว้คนก็พยายามที่จะ หลีกเลี่ยง ในปัจจุบันปัญหาจากความบกพร่องทางจริยธรรมเกิดขึ้นทั่วโลกสังคมมีแต่ความสับสนวุ่นวาย คดโกงเอารัดเอาเปรียบกันอยู่ตลอดเวลา

ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายคุณธรรมนำความรู้ เป็นแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อรองรับนโยบายรัฐบาลในสิบปีงบประมาณ พ.ศ. 2550-2551 ในอันที่จะเร่งรัด ให้ปฏิรูปการศึกษาของประเทศโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนัก สำนึกในคุณค่าของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย มีการพัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือ ระหว่างสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และสถาบัน การศึกษา เพื่อให้การศึกษาสร้างคนและสร้างความรู้สู่คุณธรรม คุณภาพ สมรรถภาพและประสิทธิภาพ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 : 56)

สถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ถือว่าเป็นสังคมของนักศึกษาเพราะนักศึกษาในปัจจุบันเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นระยะที่เรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองหรือการก้าวเปลี่ยนไปสู่วัยผู้ใหญ่ สภาพสังคมของนักศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในวงกว้าง กล่าวคือ สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเปลี่ยนจากสังคมสมัยเก่าซึ่งเป็นแบบง่าย ๆ มาสู่สังคมสมัยใหม่ที่มีโครงสร้างซับซ้อน การส่งเสริมสันติสุขส่วนบุคคลและสันติภาพในสังคมจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญทางด้านจิตใจของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ถือว่าเป็นหลักมนุษยธรรม นำมาซึ่งความประพฤติที่ดีงาม ประกอบกับเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้สามารถอยู่ในสังคมที่สิ่งรุมเร้ามากมายเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำไปประพฤติปฏิบัติ เพื่อยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น สามารถนำพาจิตใจให้หลุดพ้นจากค่านิยม และกระแสสังคมในปัจจุบันได้ ลดความเห็นแก่ตัว การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น และความแตกแยกของสังคม ควรที่จะส่งเสริมให้กับวัยรุ่นและเยาวชนได้รับรู้เข้าใจ และตระหนัก โดยเฉพาะนักศึกษาเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลายและเริ่มปรับตัวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นวัยที่มีความคิดและพฤติกรรมเสพติดในค่านิยมค่อนข้างสูง ติดเพื่อน รักสนุก ชักชวนกันดื่มสุรา สิ่งเสพติดแสดงพฤติกรรมออกมาที่ไม่เหมาะสม ซึ่งการดำเนินชีวิตของเยาวชนเปลี่ยนไป อยากสบายแต่เกียจคร้าน ไม่เชื่อ

เรื่องกรรมดีกรรมชั่ว ไม่เกรงกลัวบาป ไม่มีความอดทน พุดหยาบคาย พุดทำลายผู้อื่น ไม่ประหยัด เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม ไม่ซื่อสัตย์ ไร้ระเบียบวินัย มีพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่มีความเมตตากรุณา และก่ออาชญากรรมที่มีความซับซ้อนรุนแรงมากยิ่งขึ้น เป็นสาเหตุของปัญหาสังคมตามมาอย่างมากมาย

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงเห็นสมควรให้ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ แก่เยาวชนไทย อันได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ โดยมี จุดเน้นเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้และอยู่ดีมีสุขด้วยการใช้คุณธรรมจริยธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงกับความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบัน ศาสนาและสถาบันการศึกษาการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม จึงหมายถึงการจัดสภาพการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของการมีศีลธรรมและจริยธรรมในด้านต่างๆ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อและพฤติกรรมที่ดั่งามซึ่งเมื่อพิจารณาคุณธรรมเหล่านี้แล้ว การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้เรียน จำเป็นต้องดำเนินควบคู่กับการพัฒนาในส่วนอื่นๆ ให้ครบ ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา สอนให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ความสามารถทางอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองไว้ได้อย่างหนักแน่น คงเส้นคงวา รวมทั้งรับรู้อารมณ์ของคนอื่น ความสามารถในเชิงคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถที่จะเผชิญความยากลำบากซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ คือการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาสติปัญญาปลูกฝังจริยธรรมเพื่อให้ผู้เรียนเติบโตขึ้นเป็นคนดี รู้จักแยกแยะสิ่งควรไม่ควร และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ถ้าผู้เรียนเป็นคนเก่งแต่ขาดคุณธรรมแทนที่จะไปพัฒนาสังคมอาจไปทำลายสังคมได้ การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียนกลายเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษา

จากสภาพปัญหาและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนมีความตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในสภาพปัญหาดังกล่าว จึงสนใจที่จะศึกษา “พฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี” ว่าอยู่ในระดับใด ปฏิบัติมากน้อยแค่ไหน เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนปรับปรุงแก้ไขโดยการกำหนดนโยบายส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมของนักศึกษา อีกทั้งเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. เพื่อสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ตามนโยบายคุณธรรมนำความรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น

1. ขอบเขตด้านประชากร

สาขาวิชาภาษาไทย	ชั้นปีที่ 1 จำนวน 53 คน
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา	ชั้นปีที่ 1 จำนวน 51 คน
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์	ชั้นปีที่ 1 จำนวน 29 คน
สาขาวิชานิติศาสตร์	ชั้นปีที่ 1 จำนวน 37 คน

ประชากร คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา “คุณธรรมจริยธรรมกับชีวิต” ปีการศึกษา 2/2558 ที่มีผู้สอนคือ รองศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมทิพย์ ศรีทอง จำนวน 4 สาขาวิชา รวมทั้งสิ้น 170 คน ได้แก่

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏเทพสตรี โดยการเริ่มเก็บข้อมูลในต้นปีการศึกษา 2/2558 ในเดือนมกราคม ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2559 มีการเก็บข้อมูลในการศึกษา 2 ครั้ง เพื่อดูความเกี่ยวข้องของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐานของนักศึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร จากนั้นสร้างแบบวัดจริยธรรมโดยใช้ “คุณธรรม 8 ประการ” ของกระทรวงศึกษาธิการในปี 2550(กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 : 1) คือ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ แต่ผู้วิจัยได้แบ่งคุณธรรมด้านความสะอาดออกเป็น 2 ส่วน คือ สะอาดกาย และสะอาดใจ ดังนั้นพฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐานของงานวิจัยนี้ จึงมี 9 ด้าน

3. ขอบเขตด้านสถานที่

ได้กำหนดพื้นที่การศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยใช้เวลา 4 เดือน (เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม - เมษายน 2559)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา “คุณธรรมจริยธรรมกับชีวิต” ปีการศึกษา 2/2558 ที่มีผู้สอนคือ รองศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมทิพย์ ศรีทอง จำนวน 4 สาขาวิชา จำนวนทั้งสิ้น 170 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ คือ เพศ สถานภาพของนักศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง จำแนกตามสภาพ ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 สภาพครอบครัว แบ่งเป็น

1.2.1 อาศัยกับบิดาและมารดา

1.2.2 อาศัยกับบิดา หรือมารดา หรือผู้อื่น

1.3 อาชีพผู้ปกครอง แบ่งเป็น

1.3.1 อาชีพรับจ้าง

1.3.2 อาชีพอิสระ

2. ตัวแปรตาม พฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาดกาย สะอาดใจ สามัคคี มีน้ำใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม แบบสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมใน รอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การอยู่อาศัยขณะเรียน (เช่น อยู่กับพ่อแม่ ญาติ เพื่อน อยู่คนเดียว อื่นๆ) จังหวัดที่อยู่อาศัย รายได้ต่อวัน (บาท) อาชีพของบิดา / มารดา และรายได้ของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมจริยธรรม 9 ประการ มีลักษณะเป็นแบบวัดประมาณค่า 4 ระดับ โดยมี 4 ตัวเลือก ได้แก่ ค่อนข้างมาก ปานกลาง น้อย และไม่ได้ทำเลย มีข้อคำถามรวมทั้งหมด 72 ข้อ โดยแบ่งเป็น 9 ด้าน คือ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาดกาย สะอาดใจ สามัคคี และมีน้ำใจ แต่ละแบบวัดย่อยมีจำนวนข้อคำถามเท่าๆ กัน คือ แบบวัดละ 8 ข้อ แต่ละแบบวัดมีค่าความเที่ยงซึ่งวัดโดยค่า Cronbach's alpha (Cronbach, 1951 : 297-334)

ตอนที่ 3 แบบสำรวจพฤติกรรมในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา มีลักษณะเป็นแบบวัดประมาณ ค่า 4 ระดับ โดยมี 4 ตัวเลือก ได้แก่ ค่อนข้างมาก ปานกลาง น้อย และไม่ได้ทำเลย มีข้อคำถามรวมทั้งหมด 30 ข้อ

การสร้างข้อคำถาม ได้ดำเนินการดังนี้

1. หลังจากได้นิยามพฤติกรรมจริยธรรมแต่ละด้านแล้ว ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามพฤติกรรม จริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ ตามนิยามที่กำหนดไว้ โดยสร้างข้อคำถามเชิงพฤติกรรมประมาณ 72 ข้อ โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. นำแบบวัดพฤติกรรมจริยธรรม ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3. นำแบบวัดพฤติกรรมจริยธรรมที่ปรับปรุงแล้ว ที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และแก้ไขให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับประชากรที่มีไขกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 20 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha - coefficient)

ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ความเชื่อมั่น .886

จากนั้นนำผลจากการตอบแบบวัดพฤติกรรมพื้นฐาน 9 ด้าน มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์
มีเกณฑ์การพิจารณา มีดังนี้

4 หมายถึง มีพฤติกรรมจริยธรรม หรือแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

3 หมายถึง มีพฤติกรรมจริยธรรม หรือแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีพฤติกรรมจริยธรรม หรือแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีพฤติกรรมจริยธรรม หรือแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับไม่ได้ทำเลย

จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเปรียบเทียบ
ระดับพฤติกรรมจริยธรรมโดยถือเกณฑ์ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.67 - 5.00 หมายถึง ระดับพฤติกรรมจริยธรรมระดับค่อนข้างมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.66 หมายถึง ระดับพฤติกรรมจริยธรรมระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33 หมายถึง ระดับจริยธรรมต่ำ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ตามลักษณะตัวแปรต้น สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1
แล้วหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของไลเคิร์ต
(Likert, 1967 : 90-95) ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามแสดงระดับการปฏิบัติแต่ละข้อคำถาม
ในระดับหนึ่งเพียง ระดับเดียว คือ ค่อนข้างมาก ปานกลาง น้อย และไม่ได้ทำเลย โดยมีเกณฑ์ในการให้
คะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ (per-
centage) ค่าเฉลี่ย (mean), ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation), การทดสอบค่า (f - test)

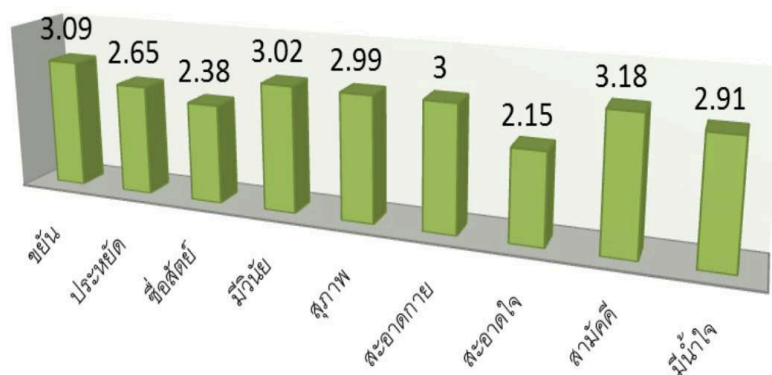
สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมี
จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ส่วน ใหญ่มีอายุ
19 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมาอายุ 18 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 การ
ศึกษาของบิดาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ประถมศึกษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อย ละ 27.6 รองลงมา

บิดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 อาชีพของบิดาคือ รับจ้างทั่วไปมีจำนวนที่สูงที่สุดจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมา บิดามีอาชีพค้าขายประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 มารดาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ประถมศึกษา จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาจบการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 รายได้ของบิดา/มารดา คือ 10,001-20,000 บาท จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาได้ประมาณ 20,001-30,000 ต่อเดือน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนที่ได้จากบิดา/มารดาหรือ ผู้ปกครองคือ 3,000-5,000 บาทจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมาต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 นักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่บ้านพักส่วนตัวจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาอาศัยอยู่ที่หอพัก จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 นักศึกษาเดินทางมา เรียนด้วยรถประจำทาง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาเดินทางมาเรียนด้วยการเดินเท้า จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 สาขาที่เรียน ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 53 คนคิดเป็น ร้อยละ 31.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา 51 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และสาขาวิชานิติศาสตร์จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8

2. การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีในภาพรวม แสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย พฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ในภาพรวม

จากแผนภูมิที่ 1 แสดงว่า พฤติกรรมจริยธรรมพื้นฐาน 9 ประการ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (= 2.81) เมื่อพิจารณารายพฤติกรรมจริยธรรม พบว่า ความสามัคคีมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด (= 3.18) รองลงมาคือ ขยัน มีวินัย สะอาดกาย โดยมี พฤติกรรม

จริยธรรม สะอาดใจ มีค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดอยู่ในระดับต่ำ ($= 2.15$) ข้อค้นพบสอดคล้อง กับแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) กล่าวไว้ว่า เด็กและเยาวชน ผู้ที่ได้รับ การบ่มเพาะคุณธรรมในด้านความสามัคคีจะมีจิตใจเปิดกว้างไม่เห็นแต่ประโยชน์ส่วนตน พร้อมทั้งจะเอื้อ อำนวยให้เกิดความสำเร็จแก่หมู่คณะและรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน บุคคลเหล่านี้จะทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รับผิดชอบต่อผู้นำและเป็นผู้ตามได้เหมาะสม มีพฤติกรรมร่วมมือร่วมใจทำงานอัน เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ไม่สร้างความแตกแยกและไม่ใช้ความรุนแรงในการ แก้ปัญหา หากนักศึกษามี ความสามัคคี คือการรวมพลังกันทั้งทางกายและใจในการประกอบกิจกรรมต่างๆ เช่น การประชุม การ ทำงาน เป็นต้น เมื่อต่างคนต่างมีน้ำใจ เข้าวร่วมแรงกันอย่างแข็งขัน กิจการทุกอย่างก็จะถึงความสำเร็จและ ความเจริญรุ่งเรือง ปราศจากความเสื่อม ดังนั้นการแสดง ความมีน้ำใจรักสามัคคีอย่างพร้อมเพรียงกัน เป็น หลักนำความเจริญรุ่งเรืองมาให้ตนเองและหมู่คณะได้เป็นอย่างดี จึงควรที่คนเราจะปลูกฝังไว้เป็นคุณสมบัติ ส่งเสริมคุณค่าให้แก่ชีวิตตนเอง

3.การสำรวจความถี่พฤติกรรมจริยธรรมในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาของนักศึกษา แบ่งตามพฤติกรรม จริยธรรม 6 ด้าน ดังนี้คือ

พฤติกรรมจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ที่แสดงออกเรียงจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ นักศึกษาแสดงพฤติกรรมจริยธรรมที่สะท้อนความคิดเห็นต่อแนวทางการปฏิบัติตนคือ การปฏิบัติ ตามกฎ ระเบียบของมหาวิทยาลัย, แต่งกายถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัย, อาจารย์ที่ปรึกษา อบรมคุณธรรม จริยธรรมแก่นักศึกษาก่อนเรียน, เมื่อใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เสร็จเรียบร้อยจะเก็บอุปกรณ์ทุกครั้ง จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า ระเบียบวินัย คือ ข้อบังคับที่มีไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของคนในสังคม เพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุขเรียบร้อย ผู้ที่อยู่รวมกันเป็นหมู่คณะตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ไว้ สำหรับปฏิบัติต่อกันผู้มีระเบียบวินัยย่อมเป็นที่ต้องการของหมู่คณะและสังคมทั่วไป หมู่คณะหรือสังคมที่ มีระเบียบวินัยย่อมมีความเรียบร้อยสงบสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 56-57) “หมู่คณะหรือสังคมที่มี ระเบียบวินัยย่อมมีความเรียบร้อยสงบสุข ความมีระเบียบวินัยสามารถสร้างขึ้นในตัวเองได้โดยปฏิบัติตน ตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่มีอยู่ของสถานที่หรือสถาบันที่ตนเกี่ยวข้อง ตั้งแต่หน่วยที่เล็กที่สุดของ สังคม คือ ครอบครัว ไปจนถึงสังคม ขนาดใหญ่ ได้แก่ ประเทศชาติ เช่น การปฏิบัติตนตามระเบียบ กติกา ของครอบครัว ของหมู่บ้าน ของโรงเรียน ตลอดจนของประเทศ ระเบียบปฏิบัติในครอบครัว เช่น การเคารพ นับถือกันตามลำดับอายุ ซึ่งอาจต่างกันไปตามแต่ละครอบครัวจะกำหนดขึ้น ระเบียบปฏิบัติในโรงเรียน เช่น การแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน ไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน เป็นต้น ระเบียบปฏิบัติสังคม เช่น การปฏิบัติ ตามกฎจราจร ได้แก่ การข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือสะพานลอย การขับรถ เป็นต้น

พฤติกรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ที่แสดงออกเรียงจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ นักศึกษาควรมีความรับผิดชอบต่อตนเองด้วยการส่งงานตามกำหนดเวลา และมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อ หน้าที่และทำงานตามที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้เสร็จตามกำหนดเวลา, ควรให้การอบรมแก่นักเรียน

ด้านความรับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ, ควรมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้นักศึกษาได้รับผิดชอบอยู่เป็นประจำในการสอนแต่ละคาบ, อาจารย์ผู้สอนควรสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบเข้าไปด้วย และควรลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา, อาจารย์ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างในความรับผิดชอบในเรื่องเวลานั้น “ความรับผิดชอบต่อสังคม” (Social Responsibilities) จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่จะต้องทำความเข้าใจต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัย และกฎเกณฑ์ทางจริยธรรมที่มีต่อความรับผิดชอบต่อนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงมีการกำหนด พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาว่าด้วยระเบียบวินัยของนักศึกษา ที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

พฤติกรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ที่แสดงออกเรียงจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ นักศึกษาควรมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น, มีการยกย่องนักศึกษาที่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีความซื่อสัตย์ เช่น ถ้านักศึกษาพบสิ่งของของผู้อื่นแล้วนำมามอบคืนที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย, ควรให้การยกย่องชมเชยผู้ที่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี, ฝึกการออมทรัพย์ในห้องเรียนของตนเอง, ซื่อสัตย์ในการสอบหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรจัดอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์กับตนเองและผู้อื่น ควรแนะนำให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์ในด้านการงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ คือ ผู้ที่มีความประพฤติตรงทั้งต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ตรงต่อเวลา ไม่ใช่เล่ห์กล คดโกง ทั้งทางตรงและทางอ้อม รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง ข้อค้นพบสอดคล้องกับหลักธรรมสำหรับการครองชีวิตของคฤหัสถ์ (พระพรหมคุณาภรณ์, 2548 : 51) เป็นบารมีข้อหนึ่ง คือ เมื่อเราตั้งใจจะทำอะไรแล้ว ก็ อยู่กับสิ่งนั้นจนสำเร็จ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ในการทำงานอย่างแน่นอน ฆราวาสธรรม 4 ประการ ประกอบด้วย 1. สัจจะ (ความจริง) คือ ดำรงมั่นในสัจจะ ซื่อตรง ซื่อสัตย์ จริงใจ พูดจริง ทำจริง จะทำอะไรก็ให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจได้ 2. ทมะ (ฝึกตน) คือ บังคับควบคุมตนเองได้ รู้จักปรับตัว และแก้ไขปรับปรุงตนให้ก้าวหน้าดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ 3. ขันติ (อดทน) คือ มุ่งทำหน้าที่การงาน ด้วยความขยันหมั่นเพียร เข้มแข็ง อดทน ไม่หวั่นไหว มั่นในจุดหมาย ไม่ท้อถอย 4. จาคะ (เสียสละ) คือ มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ ขอบช่วยเหลือเกื้อกูล บำเพ็ญประโยชน์ สละโลก ละทิวามานะได้ ร่วมงานกับคนอื่นได้ ไม่ใจแคบเห็นแก่ตัวหรือเอาแต่ใจตน

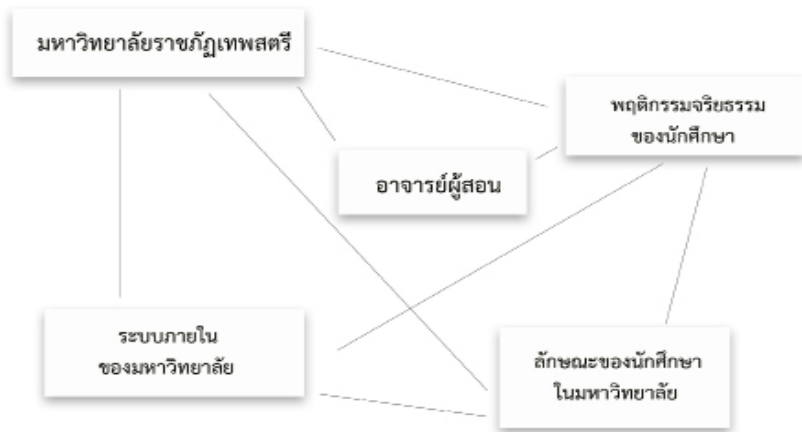
พฤติกรรมจริยธรรมความเสียสละ ที่แสดงออกเรียงจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเสียสละ เช่น บริจาคสิ่งของให้ผู้อื่น บริจาคทรัพย์, ควรจัดกิจกรรมที่มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น, ควรจัดกิจกรรมอาสาพัฒนา จัดบอร์ดนิทรรศการยกย่องผู้ที่มีความเสียสละ ยก ย่องผู้ที่มีความเสียสละต่อประโยชน์ส่วนรวม, ช่วยเหลือเพื่อนที่ลำบากตามกำลังความสามารถของท่าน (ประยูรชกมลเมือง, 2543 : 47) ข้อค้นพบจึงสอดคล้องพบว่า นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีพฤติกรรมเสียสละมากกว่านักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ นั้นแสดงให้เห็นว่าการที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆ ของบุคคลส่งผลต่อพฤติกรรมเสียสละของนักศึกษา

พฤติกรรมจริยธรรมความอดทน ที่แสดงออกเรียงจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ นักศึกษา มีความอดทนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมกีฬาของคณะและกิจกรรมค่ายอาสาต่างๆ, นักศึกษา ควรมีความอดทนในการศึกษาหาความรู้, ควรมีการยกย่องชมเชยนักศึกษาที่มีความอดทน เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับคนอื่น, หากได้รับมอบหมายให้ทำงานนอกเวลาเรียนนักศึกษาจะรีบปฏิบัติทันที, ควรมีการยกย่องชมเชยนักศึกษาที่มีความอดทนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไสว มาลาทอง(ไสว มาลาทอง, 2542 : 22 กล่าวว่า ความอดทน (ขันติ) เป็นหลักธรรมที่จำเป็น สำหรับคราวที่ต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะทำให้จิตใจเราหันเหไปจากทางที่ดีตั้งนั้นจึงควรบำเพ็ญ ขันติใน 4 สถาน คือ 1. อดทนต่อความลำบากตรากตรำ เป็นการอดทนต่อสภาพธรรมชาติ ดิน ฟ้าอากาศ ความหนาว ความร้อน ฝนตก แดดออก ฯลฯ ก็อดทนทำงานเรื่อยไป ไม่ใช่เอาแต่โทษเทวดาฟ้าดิน หรืออ้างเหตุเหล่านี้แล้วไม่ทำงาน 2. อดทนต่อทุกข์เวทนา เป็นการอดทนต่อการเจ็บไข้ ไข้ป่วยความไม่สบายกายของเราเอง ความปวด ความเมื่อย ผู้ที่ขาดความอดทนประเภทนี้ เวลาเจ็บป่วยจะร้องครวญครางพร่ำเพ้อรำพัน หงุดหงิด ฉุนเฉียวง่าย 3. อดทนต่อความเจ็บใจ เป็นการอดทนต่อความโกรธ ความไม่พอใจ ความขัดใจอันเกิดจากคำพูดที่ไม่ชอบใจ กิริยามารยาทที่ไม่งาม การบีบคั้นทั้งจากผู้บังคับบัญชาและลูกน้อง ความอยุติธรรมต่างๆ ในสังคม ระบบงานต่างๆ ที่ไม่คล่องตัว ฯลฯ 4. อดทนต่ออำนาจกิเลส เป็นการอดทนต่ออารมณ์อันน่าใคร่น่าเกลียดเพลินใจ อดทนต่อสิ่งที่เราอยากทำ แต่ไม่สมควรทำ เช่น อดทนไม่เที่ยวเตร่ ไม่เล่นการพนัน ไม่เสพสิ่งเสพยาเสพติด ไม่รับสินบน ไม่คอร์รัปชั่น ไม่ผิดลูกเมีย ไม่เหยียด ไม่บ้าอำนาจ ไม่ซีโอ ไม่ซีอวด เป็นต้น ในขณะที่ปฏิบัติในขันตินั้น ถ้าไม่มีไสร้จจะ คือ การทำใจให้สบายนี้มาประกอบด้วย ก็จะมีรู้สึกว่าเป็นขันติที่เป็นทุกข์ ดังเช่น เมื่อกระทบกับคำจาบจ้วงล่วงเกิน ก็ปฏิบัติทำขันติคือความอดทนเอาไว้ แต่ว่ายังมีความเจ็บใจ ยังมีความโกรธ ความซึ่งเคียดอยู่ในใจ แต่ก็พยายามที่จะกลั้นเอาไว้ ดังที่เรียกว่า อดกลั้น อยุ่กที่จจะโต้ตอบเขาออกไปทันที อยุ่กที่จจะทำร้ายเขาออกไปทันที ด้วยอำนาจของโทสะ หรือความเจ็บใจ แต่ก็กลั้นเอาไว้ไม่ทำออกไป

พฤติกรรมจริยธรรมความมีสัมมาคารวะ ที่แสดงออกเรียงจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ ควรจัดให้มีการสอนวิชามารยาทไทยกับนักศึกษาทุกระดับชั้นปี, มหาวิทยาลัยควรมีการอบรมเกี่ยวกับ การไหว้และการทำความเคารพผู้อาวุโส, มหาวิทยาลัยควรฝึกอบรมมารยาทให้แก่ นักศึกษา, ควรจัดกิจกรรมประกวดมารยาทไทย, การจัดกิจกรรมการประกวดมารยาทไทยควรจัดทุกปีเพื่อเสริมสร้างการมีสัมมาคารวะต่อบุคคลอื่น อาจารย์ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา อาจารย์ผู้สอนควรสอดแทรกพฤติกรรมจริยธรรมด้านความมีสัมมาคารวะในวิชาที่สอนจากข้อค้นพบสอดคล้องกับแนวคิดของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต, 2539 : 333-335) ว่า องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้หลักธรรมคำสอน การใช้ชีวิตของมนุษย์โลก ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือ สังคหวัตถุ 4 หมายถึง หลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว น้ำใจของผู้อื่น ผูกไมตรี เอื้อเพื่อ เกื้อกูล หรือเป็นหลักการสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน มีอยู่ 4 ประการ ได้แก่ 1. ทาน คือ การให้ การเสียสละ หรือการเอื้อเพื่อแบ่งปันของๆ ตนเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่เป็นคนเห็นแก่ได้

ฝ่ายเดียว คุณธรรมข้อนี้จะช่วยให้ไม่เป็นคนละโมภ ไม่เห็นแก่ตัว เราควรคำนึงอยู่เสมอว่าทรัพย์สินของที่เรา
หามาได้มิใช่สิ่งจริงยั่งยืน เมื่อเราสิ้นชีวิตไปแล้วก็ไม่สามารถจะนำติดตัวเอาไปได้ 2. ปิยวาจา คือ การพูดจา
ด้วยถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวาน พูดด้วยความ จริงใจ ไม่พูดหยาบคายก้าวร้าว พูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์
เหมาะสำหรับกาลเทศะ พระพุทธเจ้าทรงให้ความสำคัญกับการพูดเป็นอย่างมากยิ่งเพราะการพูดเป็นบันไดขั้น
แรกที่จะสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้น วิธีการที่จะพูดให้เป็นปิยวาจา นั้นจะต้องพูดโดยยึดถือหลักเกณฑ์
ดังต่อไปนี้ เว้นจากการพูดเท็จ, เว้นจากการพูดส่อเสียด, เว้นจากการพูดคำหยาบ, เว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ
3. อัตถจริยา คือ การสงเคราะห์ทุกชนิดหรือการประพฤตินในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น 4. สมานัตตา คือ
การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ หรือมีความประพฤติเสมอดันเสมอปลาย คุณธรรมข้อนี้จะช่วยให้เราเป็นคนมี
จิตใจ หนักแน่นไม่โลเล รวมทั้งยังเป็นการสร้างความนิยม และไว้วางใจให้แก่ผู้อื่นอีกด้วย

สรุปข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย พบว่า การส่งเสริมพฤติกรรมจริยธรรม
ให้แก่ศึกษามหาวิทยาลัยมีส่วนในการสร้างพฤติกรรมจริยธรรมได้ ดังสรุปในโมเดลต่อไปนี้

ภาพจากโมเดลที่ผู้วิจัยเสนอขึ้น เพื่ออธิบายสาเหตุที่น่าจะเป็นไปได้ที่ส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีอิทธิพล
ในการอธิบายความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาโดยลูกศรเส้นทึบ ซึ่งเป็นอิทธิพลของ
มหาวิทยาลัยมีผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษานั้นมีอิทธิพลสูง เพราะมหาวิทยาลัยมีความสามารถ
ในการกำหนดกฎระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ส่วนเส้นอิทธิพลที่เหลือนโมเดลคือ (เส้นประ)
เส้นที่มีน้ำหนักมาก คือ อาจารย์ผู้สอนและระบบภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมพื้น
ฐานของนักศึกษาอย่างมาก และลักษณะของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัย ก็มีอิทธิพลมาจากระบบภายใน
ของมหาวิทยาลัยนั่นเอง

ทั้งนี้จากผลการสังเกตพฤติกรรมจริยธรรมและการสัมภาษณ์ พบว่า นักศึกษาต้องการให้
มหาวิทยาลัยนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาการกำหนดนโยบาย ทั้งในด้านการจัดการ

เรียนการสอนการจัดกิจกรรมและโครงการการจัดฝึกอบรมในประเด็นที่นักศึกษาสนใจเพื่อให้การดำเนินงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีเป็นรูปธรรมตรงตามความต้องการของนักศึกษาเพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปฏิบัติสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ.**

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), 2548. **ธรรมบัญญัติชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม.**

พิมพ์ครั้งที่ 57, กรุงเทพฯ : สหธรรมมิก.

ประยูทธ กมลเมือง. (2543). **ปัจจัยทางจิตสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยสละของนักเรียน**

มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). ขอนแก่น:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไสว มาลาทอง. (2542). **คู่มือการศึกษาจริยธรรม.** กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 12:**

การประชุมทางวิชาการ 15-16 พฤศจิกายน 2550 ณ โรงแรมแรมบาลซาเดอร์,

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

Cronbach, L.J. (1951). **Coefficient alpha and the internal structure of tests.**

Psychometrika, 16 (3),

Likert, Rensis. (1967). **“The Method of Constructing and Attitude Scale”.**

In Reading in Fishbein, M (Ed.), Attitude Theory and Measurement New York:

Wiley & Son.